

geluid. Hoe kun je hier in hemelsnaam doorheen slapen? Gelukkig zit er een muur tussen de slaapkamer van de ouders en de plek van de wasmachine en de droger. De moeder maakt haar drie jongens wakker om zich klaar te maken voor school. Ik ben vanaf de zolder al een verdieping naar beneden gekomen, door van trede naar trede te springen.

Gelukkig kan ik me achter de tas verschuilen die nog op de overloop staat. Ik hoor de voetstappen van de kinderen. Alsof een heel mierenleger voorbij marcheert. Met iedere stap kom ik een beetje los van de grond. De kinderen poetsen hun tanden en kleden zich aan. Vanaf het moment dat ze wakker zijn, beginnen ze hele verhalen tegen hun moeder te vertellen. Het doet me denken aan mijn eigen moeder en aan mijn broertje, zusje en mij. Dat gaat net zo. Als iedereen beneden is, ga ik ook weer rustig naar beneden. Hier ruik ik dat er huisdieren wonen. De hondenlucht is wat zoetig en op de grond liggen plukjes vacht van de hond en de katten. Er is een grote hond die op een Berner Sennenhond lijkt.

Van de mensen heb ik gehoord dat zij Mila heet. De mensen praten ook over hun katten, Kuro, Simba en Zeurkat. Zelf heb ik Kuro nog nooit gezien. Ik ben benieuwd waar zij zich verstoppt. De andere twee katten zijn zwart, alleen Simba heeft grijze strepen. De dieren zijn regelmatig buiten en kennen mij al. Alleen Zeurkat wil mij nog weleens plagen. Ze vindt het leuk om te jagen. Vorig voorjaar heeft ze een musje doodgemaakt. Zo erg!

Ik kan horen hoe de jongens in het huis samen hun ontbijt moeten maken. Eigenlijk is het net als bij ons. Ik kom voorzichtig de woonkamer in en verstop me strategisch in het midden van de kamer, waar tegen de muur een hondenmand ligt. Wat een chaos aan het keukenblad, er moest zoveel gebeuren. De tassen klaarmaken voor school en het ontbijt klaarmaken. Dan is het aanrecht ineens heel klein als er drie jongens staan hun brood te smeren. Ik zie hoe de kinderen hun ontbijt meenemen naar de woonkamer om samen tv te kijken. De moeder loopt met de jongens mee. Dit is mijn kans om ongezien naar huis te gaan.

"Thomas! Je moet nu eten. Als de mensen weg zijn moeten wij alles verzamelen voor vandaag en morgen."

"Ja, mam!" Pfoe, ik ben net op tijd.

Mijn moeder had me nog niet gemist. Mam heeft al brood voor me gesmeerd. Jullie eten een plak brood, ik eet veel